

ČESKOBUDĚJOVICKÝ

deník

budějovickydenik.cz

Příloha
Moje rodina
 Vlastimil Zavřel
 propadl skútrům

Miroslav Kalousek
pro Deník:
 Míra nejistoty, že bude
 hůř, je obrovská ...13

Ananas
 1 kus
extra velký
-20%
39,90
 49,90
 5. 11. – 6. 11. 2011

Na Kleti můžete o víkendu vystoupat až nad mraky

NEOBVYKLÝ POHLED se kvůli oblačnému počasí naskytne návštěvníkům Kleti. V těchto dnech zde můžete vyhlédnout skutečně až nad mraky. Foto: Deník/J. Šýbek Další fotografie na straně 10 a www.ceskobudejovicky.denik.cz

Cyklista po střetu s autobusem zemřel

Cizkrajov – Včera v 17.45 h na Dačicku autobus na lince Dačice – Slavonice srazil cyklistu, který na místě zemřel. Tragédie se stala u viaduktu

mezi Cizkrajovem a Dolním Bolkovem. „Zjišťujeme tožnost cyklisty, který zřejmě jel neosvětlený. Řidič autobusu měl negativní dechovou

zkoušku. Nikomu z cestujících se nic nestalo,“ uvedla policejní mluvčí Lenka Holická s tím, že nehoda je v počátku šetření. (nov)

Do Rudolfova s přestupem

Linku číslo jedna čeká od března novinka

EDWIN OTTA

České Budějovice – Změny čekají v příštích měsících českobudějovickou MHD. Asi největší novinka potká linku číslo 1 (jezdí na trase Máj – Rudolfov). Jednička se fakticky rozdělí na několik spojů. V Budějovicích bude jezdit jako trolejbus, od nádraží na Rudolfov bude vozit cestující stále autobus. Bude ale nově označen jako linka číslo 18. Budějovická radnice totiž brzy dokončí trolejové vedení v ulici Evžena Rošického a linku číslo jedna převede na trolejbusový provoz. Potvrdila to náměstkyně primátora Ivana Popelová. „Provoz na lince číslo jedna bude upraven od 4. března,“ uvedla Ivana Popelová. Pro Rudolfovské to ale bude znamenat u českobudějovic-

Kdy se rozdělí

Do tří spojů bude od března přístřední roku rozdělena v Českých Budějovicích dosavadní linka MHD číslo jedna. Bude to kvůli převedení části trasy na trolejbusový provoz. Jízdní řády čekají další změny.

kého nádraží přestup navíc. Pro další cestu po městě bude nutné přesednout na jiné spoje. Tento plán obyvatelé Rudolfova moc nevitají. „Určitě to bude komplikace, spousta lidí jezdí jedničkou až na sady nebo k poště,“ zdůraznila pro Deník Jaroslava Vitková z Rudolfova.

Další změna potká linky číslo 15 a 13, a to už od letošního prosince.

Strana 3

Dobrá zpráva

pro milovníky hudby

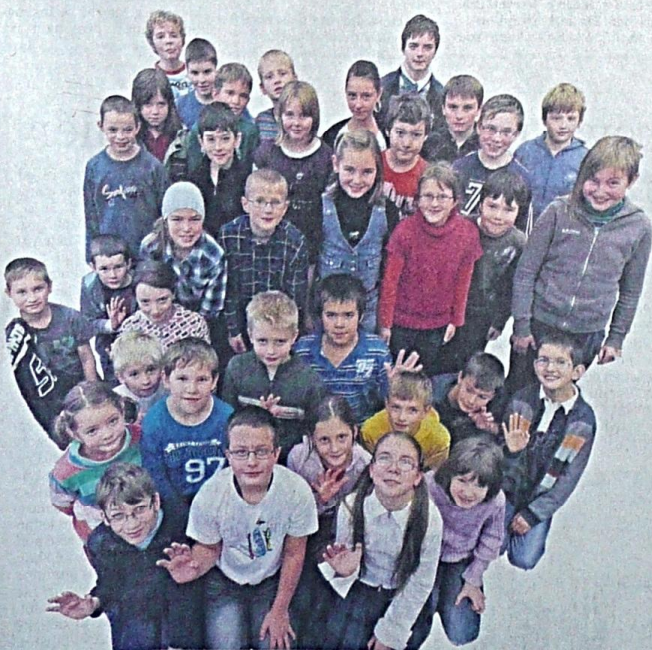
Českobudějovický rodák a originální houslový virtuos světového renomé Pavel Šporcl pokřtí již příští týden ve čtvrtek své nové pop-crossoverové album *Sporcelain*. Poprvé se na něm svým posluchačům představí také jako autor. Kromě vlastních kompozic Šporcl sestavil album ze skladeb O. Brouška, K. Jenkinse, E. Morriconeho, J. Brela a J. Holého, který je zároveň producentem. V jediném zpívaném tracku se objevuje Vojtěch Dyk. (red)

POČASÍ

Dnes 6/9
 BIO 2
 východ 6.55 / západ 16.36

Malí géniové zářili na olympiádě

JIHOČEŠI S TALENTEM. Krajského kola 4. ročníku Logické olympiády se včera v kategorii pro 1. stupeň základních škol zúčastnily tyto děti: Jonáš Havelka – Hrdějovice, Vojtěch Hypša – ČB, Michaela Kašparová – Šindlov Dvory, ČB, Šimon Moser, Slapy, Tomáš Duspiva – Český Krumlov, Nevena Petrovičová – ČB, Jan Váňa – Tábor, Tomáš Sekyřka – Hluboká n. Vlt., Silvie Štěpánková – Tábor, Gustav Flala – J. Hradec, Tomáš Heller – ČB, Jan Heřta – Vimperk, Lukáš Dolanský – Č. Krumlov, Jiří Janků – ČB, Michal Kalista – Č. Krumlov, Zita Pouzarová – ČB, Aleš Večeř – Č. Velenice, Zdeněk Jantač – Studená, Natálie Časenská – Tábor, Roman Janků – ČB, Jakub Švojlgr – ČB, Jan Bártů – Studená, Karolína Jelínková – ČB, Amálie Jirotková – ČB, Pavel Kálal – Hluboká n. Vlt., Matyáš Kríž – ČB, Katerina Irrova – Hluboká n. Vlt., Zuzana Černá – ČB, Erik Bouchal – ČB, Lenka Vitková – Zdlkov, Josef Svoboda – Studená, Martin Neruda – ČB, Hynek Jakeš – Č. Krumlov, Tomáš Ondra – Č. Krumlov, Petr Čapek – Č. Krumlov, Tereza Forstová – Zdlkov. Foto: Deník/Jaroslav Šýbek Strany 2 a 9

Muž, který nabízel dívkám svezení, jel v tmavém autě

Strakonice – Dívkám u sportovní haly nabízel ve čtvrtek neznámý muž svezení. O případu vás včera informoval Deník. V kraji jde již o šestý případ obtěžování dětí. Jak uvedla policejní mluvčí Jaromíra Nováková, u třech dvanáctiletých dívek zastavilo černé větší vozidlo s rezervním kolem bez krytu na pátych dveřích. Muža volantem se dívek zeptal, zda nechcejí svezet. Dívky utekly a doma o své nepříjemné zkušenosti řekly rodičům.

Informace se k policistům dostala hodinu poté, co dívky muž oslovily. Policisté přijali

bezpečnostní opatření, kterým nebyly zjištěny žádné poznatky k vozidlu ani řidiči,“ uvedla. Dívky muze nedokázaly popsat. Uvedly jen, že mluvil česky, měl krátké nebo vyholené vlasy.

Policisté událost prověřují, ale opět zdůrazňují vážnost oznámení. „V podobných případech, kdy se zdá chování cíliho člověka podezřelé, je nutné tuto informaci sdělit policii ihned,“ zdůraznila Nováková. Děti by měly okamžitě zavolat rodičům nebo policii. Čím delší doba od události uplyne, tím se zmenšuje možnost zjištění totožnosti muže. (9)

Hrajte o Vokovu minci!

Jižní Čechy – Čtyřlíst výročí umrtí posledního představitel rodu Rožmberků Petra Voka připomíná stříbrná dvousetkorunová mince České národní banky. Soutěž Deníku o tři mince začíná dnes a pokračuje v pondělí. Strana 5

Do finále Logické olympiády včera z krajského kola v Českých Budějovicích postoupily v nejmladší kategorii tři děti z Budějovicka a řekly:

Chci být spisovatelkou a já programátorem

Z vítězství se radoval Jonáš Havelka, druhý skončil Vojtěch Hypša a pomyslný bronz brala Michaela Kašparová

LUKÁŠ MAREK
RADEK GALIS

České Budějovice – Na začátku bylo 457 dětí z celého Jihočeského kraje, které se přihlásily do nominálního kola již čtvrtého ročníku Logické olympiády.

Z nich se včera zúčastnilo semifinálového kola v nejmladší kategorii pro 1. stupeň základních škol v budově Jihočeského kraje 36 dětí. Do finále, jež se bude konat v Praze, díky svému skvělému uvážování a logickému myšlení postoupila trojice dětí z Českobudějovicka. Vítězem se stal Jonáš Havelka z Hrdějovic, druhý byl Vojtěch Hypša, který chodí do ZŠ Máj a třetí byla Michaela Kašparová ze Sínclavských Dvůrů.

Co bylo z celé soutěže nejtěžší?

Jonáš: Myslim, že to byl příklad s rozloženým pláštěm z kostky, do kterého se měla vkládat písmena.

Vojtěch: Já jsem to měl stejně jako Jonáš.

Michaela: Mně přišlo těžké skoro všechno, nejtěžší bylo asi spočítat, kolik váží svérák. Jinak většina otázek se týkala logiky a pak také matematiky.

Musím vás vyzkoušet, co je těžší, kilo perli, nebo kilo železa?

Michaela: Oboje váží stejně.

Jaké jsou vaše oblíbené předměty ve škole?

Michaela: Mě baví matematika a angličtina.

Jonáš: Informatika a matematika.

Jonáš: Bavi mě angličtina a mást matematika a čeština.

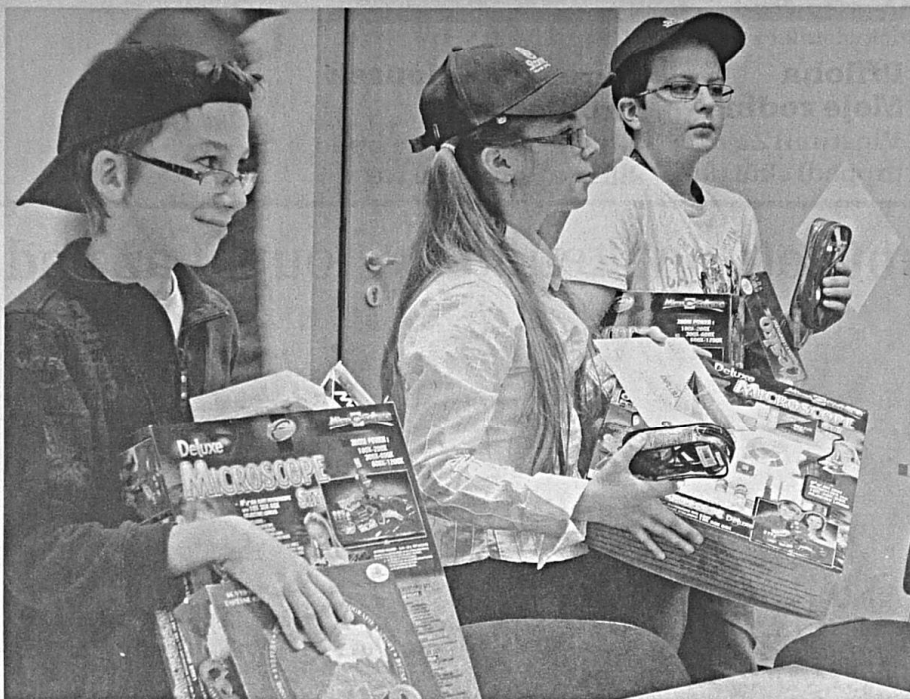
Chodíte sice teprve do páté třídy, tak je to možná předčasné, ale přesto máte třeba už dnes přání, čím byste se jednou chtěli stát?

Vojtěch: Já ještě nemám žádné plány, uvidím, co mě bude dále zajímat na gymnáziu.

Jonáš: Já bych rád dělal něco s počítačem.

Michaela: Chtěla bych být spisovatelkou.

Už si napsala nějakou povídku, nebo

TROJICE NEJLEPŠÍCH. Zleva Jonáš Havelka, Michaela Kašparová a Vojtěch Hypša se mohou radovat z postupu do celostátního kola Logické olympiády, které se uskuteční v Praze. Mezi nejlepší se dostali v kategorii I. stupně základních škol. Foto: Deník/Jaroslav Sybek

báseňku?

Michaela: Zatím jsem psala pár věcí pro moje mladší bratry, jednomu je pět a druhému osm, takže to byly spíše pohádky. Píšu jim o autíčkách, která se jmenují Timi a Jeřábek.

A máš nějakého oblíbeného spisovatele, či spisovatelku?

Michaela: Je to autorka Harryho Pottera J. Rowlingová.

Vánoce jsou ještě daleko, ale máte už nějaké přání k Ježíškovi?

Michaela: Ještě ne.

Vojtěch: Žádné silné přání nemám, ale jedno by tady pře-

ce jen bylo, a to notebook. Ale zatím nevím, jestli ho dostanu.

Uspěli jste a pojedete na celostátní finále. Určitě se těšíte, budete se nějak speciálně připravovat?

Vojtěch: Já se těším hodně, protože mám v Praze také babičku, takže se uvidíme.

Jonáš: Já jsem se připravoval už na tohle krajské kolo. Dělal jsem různé úlohy, jednalo se o cvičení s Mensou.

Michaela: Já s trochou bo-jím, ale těším se tam.

Jonáš, říkal si, že tě hodně zajímají počítače. U tebe to asi nebude tak, že bys ho měl jen pro hrání her?

Postupující do finále

1. Jonáš Havelka – ZŠ Dr. Miroslava Tyrše, Hrdějovice
2. Vojtěch Hypša – ZŠ Máj II, České Budějovice
3. Michaela Kašparová – ZŠ a MŠ, Sínclavské Dvory, Č. B.

Všichni tři chodí do 5. třídy

Jonáš: Hodně mě zajímá programování. Tomu bych se chtěl také v budoucnu věnovat. Věnuje se tomu i můj tatínek, který je také programátor. To je takový můj vzor.

Děti měly včera v krajském kole na místě také své opory. Nechyběla zde například i Zuzana Havelková, maminka vítězného Jonáše, která řekla:

Máme radost, potvrdilo se, co se ukázalo v tom předchozí kole, kdy taky vyhrál. Jonáš má dobré logické myšlení, hodně ho baví matematika, od letošního roku pak mají ve škole také informatiku, která ho bude možná bavit nejvíce.

Další rozhovory na straně 9 a v následujících dnech.

NA OKRAJ

Musel jsem se červenat

LUKÁŠ MAREK

Jsou dány dvě kružnice, z nichž jedné kouká z kapsy bagr. Ano, připadal jsem si jako herec (je také režisér) Milan Šteindler, když musel ve filmu Vrať se do hrobu po letech, kdy opustil školu, opět maturovat. On si tehdy nevěděl moc rady a odpovídal tak bezelstně s kapsou a bagrem, stejně jsem si včera i já připadal, když jsem dostal zkušební otázku na krajském kole Logické olympiády. Má odpověď ohledně ceny telefonu byla asi nejhorší ze všech, které ten den porota zaznamenala. Hodně jsem přestřílel, a tak se mi za to dostalo akorát smíchu. Nezbylo než se začervnat a zkusit se omluvit s tím, že bych potřeboval příklad vidět na papíře, byl jsem totiž nepozorný. Možnost reparátu budu mít doma, test jsem si vzal. Neocikávám žádné záznaky, nevím, jak moc dojde jsem na tom v logickém uvážování, a když jsem viděl všechny ty čtverečky, padající jehličky ze stromů a další obrazce, moc jsem se z toho neviděl. O to větší obdiv u mě mají všichni, kteří uspěli, ale i ti kteří se jen zúčastnili.

lukas.marek@denik.cz

BORŠOV NAD VLTAVOU

Oprava školky vyjde na víc než 12 milionů

Do celkové rekonstrukce mateřské školy se na začátku prázdnin pustila obec Boršov nad Vltavou. Její součástí bylo mimo jiné vybudování nové přístavby i kuchyně. Díky tomu došlo k navýšení stávající kapacity o osm míst. „Nyní nám zbývá dodelat fasádu a chodníky. Na jaře přijde na řadu zahrada,“ popsal starosta Jan Zeman. Dodal, že celkové náklady na opravu se pohybují kolem 12,3 milionu korun. Do konce listopadu chce obec udělat novou kuchyni i ve škole. Nahradi byt školníka a žáci už se tak nebudou muset přesouvat na obědy do školky. (pak)

Na rohu Žižkovy třídy prosperoval přes sto let fotoateliér

JAN SCHINKO

Snímek pořízený před rokem 1904 zachytil průhled ze Senovážního náměstí do Žižkovy třídy (tehdy Schmelingovy). Vzadu v zalomení Žižkovy stojí Neuhauservův dům, poškozený při bombardování v roce 1945, na jehož místě byla později postavena administrativní budova Pozemních staveb. Dva dvoupatrové domy vlevo patří dnes do Senovážního náměstí, ale tenkrát zde začínala třída Na Sadech. Zcela vlevo je dům, ve

kterém byl více než 100 let fotoateliér. V rohovém domě vedle býval hostinec U města Prahy. Na protějším rohu sídlila firma František Šendera, hospodářské stroje.

V domě vlevo si v roce 1865 zřídili spolužáci Adolf Pech a Jan Wolf fotoateliér. Za dva roky poté si dům koupili za 17 000 zlat. V roce 1892, když zemřel senovážní fotograf, přeladil Pech podnik převzít, přeladil Adolf Pech prvotřídní ateliér svého synovce Antonína Pechovi. K historii domu patří také to, že Adolf Pech měl

PUTOVÁNÍ MĚSTEM část 344.

dcery Ludmilu, která se roku 1886 provdala za obchodníka Františka Patzáka. Ten měl v domě obchodní kancelář (sklad na Rudolfovske, šamotové a kameninové zboží, také vápno osvědčené jakosti pro dobu polního mrvení). Antonín Pech prodal fotoateliér v roce 1907 Václavu Vlasákovi a sám se přestěhoval do Prahy, kde se věnoval filmu a zřídil si biograf.

Firma Foto Vlasák se stala

ještě slavnější než předchozí firmy Pechů. V ateliéru také pracoval bratr Václava Vlasáka Gustav. Ve 20. letech 20. století koupil dům obchodník a majitel líčérky Beránek a dům přestavěl. Vlasákův fotoateliér dále v domě prosperoval. Po znárodnění byl ateliér začleněn do družstva Fotografie. Beránků měli v Kněžské líčérku a v Hradební octárnu. Také byli po roce 1948 znárodněni. V té době byla u Beránků

na návštěvě paní Marie Mizeřová a dobře si pamatuje, že na lustru v pokoji u Beránků visela cedulka ZABAVENO. Lustr jim nechali, mohli s ním svítit, ale jejich lustr nebyl už jejich.

V domě v období 1. republiky sídlily redakce novin Republikán a sekretariát Čsl. národní demokracie. Také Václav Brunnhofer, prodej radiových zařízení a součástek, krejčí Karel Nováček a krejčí Josef Chaloupka. Ještě po roce 1950 soukromé holičství Františka Novotného. V přízemí vpravo, kde je na portálu nápis MÖBEL, měla sklad nábytku firma Štěpán Kordina, parostrojní továrna na židle a nábytek. Sídlila zde do roku 1940, kdy se přestěhovala do vlnostrojní továrny v Lannově.

Dům vedle na rohu Žižkovy měl podle někdejšího zájezdního hostince tradiční název „U města Prahy“. Podle oznámení z roku 1874 koupil zdejší stavitel pan Pflugmacher dům s hostincem „U mē-

sta Prahy“ na dobytém trhu od dosavadního majetníka pana Růdinka za 35 800 zlat. 71 kr. Shodou okolností se na pozdějším Senovážním náměstí tenkrát konaly dobytčí trhy jen do 19. srpna 1874. Potom se obývaly u plynnáry a u nádraží. V roce 1881 koupilo dům město a upravilo pro německou obecnou školu. V přízemí byla dne 20. listopadu 1899 otevřena obecní kuchyně „U města Prahy“ k veřejnému používání (ale platilo se).

Po roce 1918 byly v domě zřízeny české obecné školy živnostenské „U města Prahy“. Pak ale název „U města Prahy“ ustupoval a prakticky po roce 1948 zanikl. V domě si na čas zřídila Národní jednotu Poštavská kancelář a čítárnu. Do živnostenské školy se ještě vešel státní pozemkový úřad a holič Antonín Liebenwein. V nové době je dům znám jako dopravní učiliště, když oficiální název učiliště či odborné školy se několikrát změnil. Dům je upraven a část přístavěna.

Máte doma staré záběry Českých Budějovic a chcete je zveřejnit v tomto seriálu? Není nic jednoduššího. Kontaktujte nás a přidejte do redakce. Vaši pamětnosti se následně potěší čtenáři sobotního seriálu Putování městem. Přistě se dočtete o likvidaci věže Manda.

Budweis – Schmelingstraße.

Budějovice – Smelingova třída

KDYSI: Narozi Senovážního náměstí a Žižkovy třídy před rokem 1904. Foto: Archiv Jana Schinka

DNES: Stejně místo v roce 2011. Foto: Jan Schinko

Boj o duši Petra Voka se začal už na Bechyni

V neděli na den přesně to bude 400 let, co zemřel Petr Vok z Rožmberka. Jaký byl jeho myšlenkový svět, ukazuje ložnice renesančního zámku

RICHARD VLASÁK

Kolem čtvrté hodiny kranní 6. listopadu 1611 zemřel na Třeboni Petr Vok z Rožmberka, představitel českého nejmožnějšího šlechtického rodu, vášnivý sběratel knih a uměleckých předmětů, stoupenec Jednoty bratrské, osobnost více manýristická než renesanční. Jaký byl Petr Vok doopravdy? Kam směřovaly jeho poslední myšlenky, když Václav Brežan ve své kronice zaznamenal, že Petr Vok nemohl poznat Kateřinu Hradeckou z Montfortu, *stroje se do daleké vlasti*? Co můžeme říci o duši Petra Voka, jeho vnitřním světe?

Poslední Rožmberk se svým duchovním životem dlouho nemyšlel dobovým zvyklostem a rodovým tradicím. Náboženství patřilo k reprezentativním polím, na nichž šlechtic raného novověku mohl ukázat své společenské postavení, případně politické preference. Na rozdíl od staršího Viléma se Petr Vok podobal jako současník následník trůnu Maximilián začal zajímat o právě se prosazující reformaci, v 60. letech se hlásí k podobným utrakvistickým směrům, kteří měli blízko k lu-

terství. O dalších dvaceti letech později vstupuje do řad Jednoty bratrské. Mezitím poznává Nizozemí a na Bechyni radostí „*frejového pána*“. Na tomto zámku dochází i k ušlechtilému, sem přivádí manželku Kateřinu z moravského bratrského rodu Ludaniců. Zde také může začít naše vyprávění o duši Petra Voka. To už není příběh pouhé reprezentace postojů, ale cesta přemýšlivého člověka k závazným otázkám života i smrti, vymykající se klíše.

Nepůjde o románové fantazie, svědectví víc než vymyšlené nám podává strop ložnice Petra Voka na zámku v Bechyni. Jeho autorem je italský štukatér Antonio Melana, s jehož dílem je možno setkat se i na zámku Kratochvíli. Stěny i stropy vily Vokova staršího bratra pokrývají motivy antické mytologie, tedy odkaz na rožmberské dávné předky, kterými byli podle rodových legend Orsiniové. Program výzdoby Vilémova letohrádku je svědectvím o kulturní orientaci předposledního Rožmberka jako bechyňské výjevy toho posledního. Vilémovou láskou byla Itálie, Petrovou západní Evropa. Melana dostal ve službách Petra Voka za

KRISTUS VÍTĚZÍ NAD HRČHEM. Tapiserie ze sbírek Národního památkového ústavu má stejný motiv jako jeden z výjevů ve Vokově ložnici. Za zapůjčení fotografie děkují Kateřině Cichrové. Foto: NPÚ Č. Budějovice

úkol vyobrazit motivy z knihy francouzské hugenotské básničky Georgetty de Montanay *Sto křesťanských znamení*. Jak se dilo této literatury z okruhu Jany Navarrské dostalo do Rožmberkovy knihovny a posléze se stalo inspirací pro italského štukatéra?

Odpovědí je postava moravského šlechtice Karla st. ze Žerotína. Již od prvních krůčků hloubavého Rožmberka v nové církvi doprovázel tento vzdělaný aristokrat svázaný práteřským styky s francouzskou hugenotskou šlechtou. Zřejmě on to byl, kdo Petra Voka upozornil na dílo, které představuje jednu z galerií protestantské ikonografie. Vyjdeje se tedy do ložnice posledního Rožmberka.

Ve výklenku nad říčkou

Smutnou nad čtvercovou místností je bohatě vystukován obraz Rožmberkova duševního rozpoložení v 90. letech 16. století. Ve středním výjevu vidíme ženu s dvěma páry pochodní. Nad ní je napsáno VIGILATE, latinsky BDĚTE! V lunetách pod klenbou poznáváme kardinální ctnosti, tedy viru, naději a lásku. Přidávají se ctnosti filozofické: střídmost, spravedlnost, moudrost a statečnost. Ctnosti jsou vyobrazeny jako ženy zvířetiště nad vousatými muži. Nad křem poznáváme oblíbený motiv hugenotské emblematiky: muž na korábě překonává moře, na cestu mu svítí hořící louč nesená paží Hospodinu. Tento výjev známe i z titulní strany *Antiklorkanu* Václava Budovce z Budova.

„*Nebo veliké jest až k nebi milosrdenství tvé, a až k nejvyšším oblakům pravda tvá*“

(Citace z 57. žalmu, který tolik oslovil Petra Voka)

Naši pozornosti by však neměly ujít dva další obrazy. Jeden odkazuje k možné motivaci vzniku výzdoby stropu a druhý ukazuje, s jistou mírou nadsázky, celoživotní zápas o duši Petra Voka.

„*Až k nebesům pravda tvá*“, latinská citace, kniha na křídlech láme řetězy, které drží pekelník. Verš pochází z 57. žalmu, který je voláním o pomoc v jeskyni se skrýjícího Davida pronásledovaného Saulem. Co trápilo Rožmberka? Byla to všudypřítomná morová epidemie, lítost nad krutým ukončením rybníkářské rebelie ze 70. let, nejistota šlechtice, který se vzešel z rodové tradice i staršímu mocnému bratrovi? Našel Rožmberk milosrdenství, k němuž biblický verš směřuje? Velmi niterný text žalmu, osobní modlitba Davida, se objevuje v sousedství obecných úvah a tím se liší od ostatních emblemů.

Druhý výjev je typickou moralitou v duchu kalvinistické etiky. Není bez zajímavosti, že nedávno byla pracovníky Národního památkového ústavu nalezena luxusní tapiserie ze 16. století, která nese stejný obraz jako štuk nad vchodem do Vokovy ložnice. Náhoda? Na obou vidíme Krista, který plamenným mečem přetíná provazce spoutávající člověka. Tyto vedou k zeměkouli pod Kristovou nohou a rozpoznáváme zkřížená žezla – symbol moci, postavu dívky – symbol chůce a měsíc peněz – symbol mamony. To všechno brání podle tehdejší teologie člověku, aby byl svobodný. Tim, kdo osvoboduje, je Kristus (biblický citát z listu Ri-

manům 7, 24–25 je vepsán v borduře – okraj tapiserie). S ním už za života nachází člověk vědomí, co je podstatné a co jej neuchrání tvář smrti. Vokovo pozdní heslo MEMENTO MORI – *Pamatuj na smrt* má toto vysvětlení. Nedávno objevená ikonografie řádu lebký je těžko pochopitelná bez dobových konfesionálních a teologických souvislostí.

Potom i líčení Václava Brežana o Rožmberkově smrti můžeme porozumět: „*6. Novembra, den památky sv. Linhart, z půlnoci k jitru v jedné čtvrti hodiny na pátou poledního orloje na neděli XIII. po sv. Trojici život dokončil urožený pán, pan Petr Vok z Rožmberka na Třeboni, okolo desíti neděl ležev. Velmi trpělivě tu kážen bůž smrti, rád slovo bůž slyšel, večerním životem těšil se.*“

Rožmberk

- 1. 10. 1539** – narozen v Českém Krumlově, syn Jiřího III. a Anny z Rogendorfu, pokřtěn jako Petr Vok Wolf
- 1562–1563** – cesta Petra Voka do Nizozemí a Anglie, setkání s Vilémem Oranžským a Alžbětou I.
- 14. 2. 1580** – sňatek s Kateřinou z Ludanic
- 1594** – tažení proti Turkovi
- 1601** – umírá Kateřina z Ludanic, prodeje Krumlova
- 3. 4. 1602** – odjezd na Třeboň, zakládá zde rozsáhlé sbírky
- 1611** – vyplácí pasovské žoldnéře rožmberským pokladem, zachránil tak jižní Čechy před dalším drancováním
- 6. 11. 1611** – umírá v Třeboni

KARDINÁLNÍ CTNOSTI: VÍRA, LÁSKA, NADĚJE. Grafika Erharda Schöna z roku 1535 ukazuje ctnosti, jak je pojímá dobové vidění a jak se objevují i na stropu Rožmberkovy ložnice. Foto: archiv autora

Nemám jinou vlast než jižní Čechy, říká kněz Karel Fořt

RADEK GÁLIS

Jižní Čechy – Za války zavřelo Karla Fořta v Českých Budějovicích gestapo, po osvobození sloužil jako kněz na Šumavě mezi německými farníky. Než ho v roce 1950 komunisti zatkl, s dvěma kamarády utekl do Německa. Působil později na místech v Alžírě, vedl náboženské vysílání Radia Svobodná Evropa. O svém životě vydal s redaktorem Janem Paulasem knížku *Život voněl člověčinou*.

„Nemám jinou vlast než jižní Čechy,“ zdůraznil Mons. Karel Fořt při čtvrtletní besedě v českobudějovickém Metropolitě, která se konala u příležitosti jeho devadesátin, jež oslavil 8. listopadu.

„Kniha, kterou jsme vydali, se měla původně jmenovat *Ze Šumavy na Saharu a zpět*. Jenže vedoucímu nakladatelství to přišlo moc cestopisné, tak vybral jiný název.“

Karel Fořt – Fik je od roku 1933 skautem. „Jednou skaut, navzdory skaut,“ usmíval se, když přijímal gratulace od skautů z českobudějovického 20. oddílu. „Od junáckého zákona vede cesta k Desateru a ke Kristu,“ připomněl, že skauti jsou věřící.

Za války si pro něj přišlo gestapo. „Když mi kontrolovali stůl, měl jsem tam revolvi-
val od táty, který byl četní-

MEZI SVÝMI. Karlu Fořtovi gratulovali i skauti. Foto: Deník/Radek Gális

kem. Naštěstí jsem ji stačil ukryt, jinak by byl konec,“ zdůrazňuje, že za držení zbraně byl trest smrti.

„Nebyl jsem nikdy žádný hrdina. Dělal jsem to, co jsem považoval za nutné dělat. Věznili nás v Justičním paláci. Na Vánoce mě ale pustili. Měl jsem tenkrát před maturitou. Když jsem přišel do školy, vzal si mě na chodbu můj profesor Klimeš, bývalý italský legionář. Ptal se mě, jestli mě bili. Ukázal jsem, že mi přifakování vyrazili zub. Objal mě.“

Po válce byl Karel Fořt vysvěcen na kněze a sloužil ve

Vimperku. „Objížďeli jsme šumavské vesnice. Zamiloval jsem si Vltavu. Sjel jsem ji na kánoji od Soumarského mostu až na Císařskou louku v Praze. Jestli nebyly přehrady.“

V roce 1950 ho na poslední chvíli varovali před zatčením. „Měli pro nás přijít v noci, tak jsme se hned sebrali a v noci už jsme spali v Německu.“

Později působil Karel Fořt v Radu Svobodná Evropa, byl znám jako Otec Karel, a staral se o českou exilovou komunitu v Mnichově a Německu. Rozhovor s ním přineseme v příštích dnech.

Děti pohořely na číselném kódu

RADEK GÁLIS

Jižní Čechy – Školáci, kteří mají logiku v malíčku, si dali dostaveníčko v pátek na krajském úřadě v Českých Budějovicích při jihočeském kole logické olympiády. Ve třech kategoriích se utkala se zářnými otázkami stovky dětí a do celostátního kola 28. listopadu v parlamentu v Praze postupuje tučt nejlepších.

V prostřední kategorii pro 2. stupeň ZŠ zvítězila Pavla Vancurová z českobudějovického Gymnázia J. V. Jirsíka, druhý byl Radek Šimek a třetí Zuzana Sládková, oba z českokrumlovské ZŠ Za Nádražím, a čtvrtým jedenáctiletý Jan Baron z českobudějovického Gymnázia Jirovcova.

„K nejtežším otázkám patřilo rozluštit číselný kód na zámku, což se podařilo málokomu z nás, a já to také nevyřešil,“ přiznává patnáctiletý Radek Šimek.

„Ale měly jiné otázky, na kterých se daly nahmat body. Nejjednodušší bylo víc, pro mě bylo nejjednodušší doplnit číselné řady.“

A recept na stříbro? „Musíte postupovat od nejjednodušších úloh a dobře si rozvrhnout čas, abyste všechno stihli. Úspěch spočívá v soustředění a dobrém rozvržení úkolů – nejlépe na začátek, nejlépe na konec.“

Třetí byla v logické olympiádě jeho spolužačka ze třídy Zuzana Sládková. „Do soutěže

VÍTĚZOVÉ. Zleva Pavla Vancurová, Zuzana Sládková, Radek Šimek a Jan Baron po jihočeském finále logické olympiády. Foto: Deník/Radek Gális

šla polovina naší třídy, ale postupili jsme do kraje jen dva,“ pokračuje Radek Šimek. „Účastníme se i jiných olympiád, třeba v informatice. Mé osobné logika bavi. Definoval bych ji jako schopnost odhadovat věci spojené s matematikou. Logické myšlení mi pomáhá. Hraji závodně šachy, kde se mi logické myšlení hodí a dá se i hrou rozvíjet. Logika a šachy spolu souvisí.“

Návrat školáků do Českého Krumlova bude úspěšný.

„Naši mi to moc přáli, ještě mi tatka psal esemky, af se mi daří. Určitě budou mít doma radost,“ dodává patnáctiletý Radek Šimek.

Spokojená je i patnáctiletá Zuzana Sládková. „Imi rodiče budou mít určitě radost a ve škole učitel také, když jsme

postoupili do celostátního kola. Oba. Už se tam těším. Ve škole nám s přípravou pomáhá učitel matematiky, která se nejvíce logiky týká. Jeden náš spolužák, který do krajského kola nepostoupil, má čtyřky z matematiky, ale v logické olympiádě uspěl víc než jedničkami,“ dodává Zuzana Sládková, která by příští rok chtěla pokračovat ve studiu na některém z českobudějovických gymnázií.

IV. ročník logické olympiády pořádá za podpory Jihočeského kraje Mensa ČR, sdružení lidí s IQ nad 130. Mensa hledá talenty a pomáhá rodičům i školám s nadanými dětmi pracovat. Rozhovory s dalšími úspěšnými školáky Pavlou Vancurovou a Janem Baronem přinese Deník příští týden.